

her gøre opmærksom paa, at man ved at gaa den Vej, det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) her antyder, kan komme til at staa overfor Folk, som slet ikke er Danske, man kan komme til at staa overfor dette, at en fremmed Kvinde har giftet sig med en dansk Mand og altsaa er blevet dansk Statsborger, hun kan saa gifte sig med en anden, fremmed Mand og vandre ud af Riget, men hun har haft dansk Statsborgerret, og saa skulde hun ved at vende tilbage kunne generhverve denne sin Statsborgerret. Saadanne Forhold kan meget let opstaa, og derfor skal man være varsom med at opstille nye Regler, som man ikke fuldt ud kan overse Rækkevidden af.

Det ærede Medlem Hr. Strøm gjorde nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, som er rejst af Kvinderne, Bemærkninger, der blev gjort paa tilsvarende Maade af det ærede Medlem Hr. Heilesen. Kvinderne opstiller det Krav, at Statsborgerrettens Erhvervelse eller Fortabelse ikke skal have noget som helst med Ægteskabets Indgaaelse at gøre, det vil altsaa sige, at Kvinden i dette Forhold skal være ganske ligestillet med Manden. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at der er noget, der hedder Børn, og disses Interesser skal ogsaa varetages, naar Talen er om, hvor Statsborgerretten skal erhverves, og jeg tror ikke, det vil være muligt uden store Vanskeligheder at opstille Regler efter det Princip, at der ikke skal tages noget som helst Hensyn hverken til Forsørger-spørgsmaalet, saaledes som vi nu har det retslig ordnet, og heller ikke til det Forhold, der opstaar ved Ægteskabet; men da Lovforslaget nu skal henvises til Udvalg, skal jeg være villig til at forhandle ogsaa om dette Spørgsmaal. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der har været opstillet vidtrækkende Ændringsforslag i Landstinget. Jeg sigter ikke her til det Ændringsforslag, der blev stillet af det ærede Medlem Hr. Godskesen, og som tog Sigte paa at ophæve det Modsætningsforhold, der tilsyneladende, men i Virkeligheden ogsaa kun tilsyneladende, er mellem Lovforslagets § 5 og § 6. Rent sproglig kan det vel siges, at der er et Modsætningsforhold dér, men nogen praktisk Betydning tror jeg ikke, det vil faa. Man maa jo ikke glemme, at de Personer, der er Tale om i § 6, i Almindelighed staar i et saa fjernt Forhold til Danmark, at de ikke kan komme i Betragtning, sammenlignet med de Personer, som der bliver Tale om ved § 5. Men der blev fra anden Side opstillet ret vidtløftige Ændringsforslag i det andet høje Tings Udvalg. De blev ogsaa bragt frem i Landstinget,

men kom ikke til Afstemning, da de blev taget tilbage. De var ogsaa opstillet paa en saadan Maade, at de ikke kunde være blevet vedtaget, hvis de skulde have været gældende Lov, fordi de vilde have skabt en meget betydelig Forvirring. De var i sig selv saaledes formuleret, at de aldeles ikke kunde anvendes som Lovparagraffer. Det hele er et Vidnesbyrd om, at dette er et meget vanskeligt Spørgsmaal at komme ind paa; ændrer man det ene Sted, kommer man let til at fremkalde Skævheder et andet Sted. Det er naturligvis ikke ensbetydende med, at det ikke skulde være muligt at stille Ændringsforslag til Lovforslaget og derved faa tilvejebragt Bestemmelser, der kunde være lige saa klare, maaske endogsaa klarere end Bestemmelserne her. Man kan selvfølgelig ogsaa forandre Principperne, men det er min Opfattelse, at Lovforslaget, saaledes som det er bygget op, i det væsentlige er rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen gjorde den Bemærkning, at dersom f. Eks. en dansk Kvinde gifter sig med en norsk Mand, og disse gik paa Studierejse til et tredie Land og faktisk tog Bopæl dér, tabte den danske Kvinde sin Indfødsret. Det er klart, at det gør hun efter Lovforslaget, fordi hun rejser ud af Landet, men der er dertil det at sige, at hun er jo ikke uden Statsborgerret, hun bliver jo norsk Statsborger, forudsat at Manden er det, og dette Forhold forandres ikke ved, at hun tager Bopæl i et tredie Land. Om de bosætter sig i Norge, Sverige eller Frankrig er i denne Forbindelse ligegyldigt, hun er blevet norsk Statsborger, og det bliver hun ved at være, indtil Forholdet forandres mellem hende og hendes Mand, og hun vender tilbage til Danmark og kan erhverve sig dansk Indfødsret igen, hvis hun ønsker det.

Der kunde gøres andre Bemærkninger til de fremførte Indvendinger imod Lovforslaget, men jeg finder ikke Anledning til at gøre dem her. En hel Række af Bestemmelserne, navnlig i § 4, er af den Beskaffenhed, at jeg tror, det er lettest at drøfte dem nærmere i Udvalget, og jeg er, som sagt, villig til en Forhandling dér. Jeg vil dog henstille, at man bestræber sig for at faa Lovforslaget vedtaget i denne Samling. Det er nemlig af stor Betydning for de danske Kvinder, der gifter sig med en fremmed Mand, at de, saa længe de bor her i Landet, og det er meget ofte Tilfældet, kan bevare deres danske Indfødsret. Det er jo Hovedbestemmelsen i Lovforslaget, og jeg tror, at den er af langt større Værdi for de danske Kvinder — den vil ogsaa komme til at berøre langt